

Dinosaurussen?

Daar kan je beter soep van koken!

Joepie! Het is zomervakantie!

Isa en Finn mogen weer een weekje logeren bij
ome Sjors en tante Els.

Ze wonen in Troeladorp, een dorp vol piepkleine
houten huisjes met rieten daken.

Het is daar heerlijk rustig. Je kunt er zwemmen, vissen of varen.

Maar... wordt deze vakantie wel net zo rustig
als alle andere jaren?

Tante Els is heel gezellig. Alles mag en niets moet.

Modern of hip is ze niet. Ze draagt haar haar in twee vlechten,
loopt het liefst op haar boerenklompen en heeft altijd een
keukenschort om.

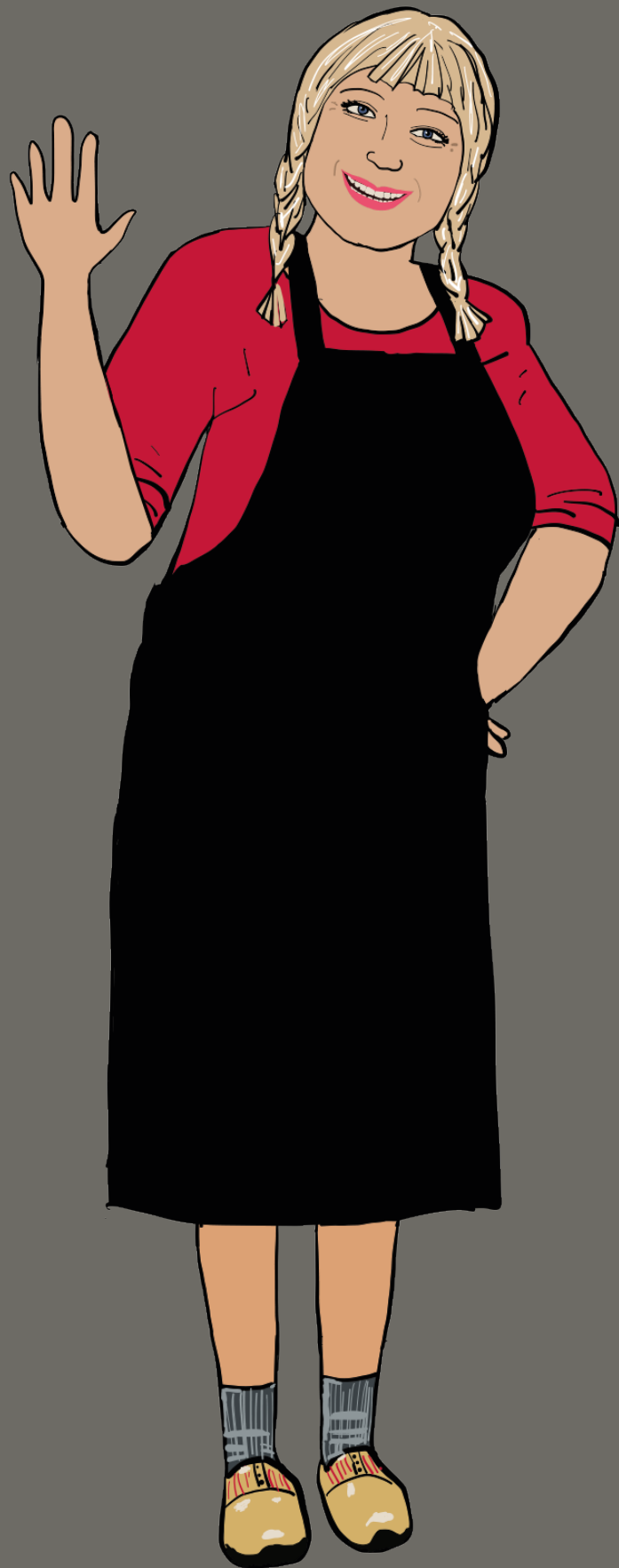
Ze is helemaal zichzelf. Dat maakt haar zo'n bijzonder mens,
net als ome Sjors.

Hij juicht altijd keihard als zijn favoriete voetbalclub, FC Troela's,
scoort op tv. Je zou bijna denken dat er iets vreselijks aan de
hand is als hij dat doet.

Zelfs de honden Bruno en Buddy springen dan een
meter de lucht in van schrik!

‘Zal ik 112 bellen?!’ gilt tante Els.

En dan moeten ze allemaal heel hard lachen.

Ome Sjors 'woont' zowat in zijn voetbalshirt van zijn favoriete club. Hij draagt het bijna elke dag.

Het is een lieve oom. Hij maakt graag grapjes om te plagen.

Maar... jammer dat hij altijd zo hard snurkt.

Zo hard zelfs dat het hele huisje trilt in de nacht!
Gelukkig staat het huisje op stevige heipalen. Ha, ha!

Tante Els ligt er al lang niet meer wakker van.

Ze slaapt tegenwoordig op een andere kamer, samen met de honden in een groot bed. Dan hoort ze het gesnurk minder erg.

Als Finn en Isa komen logeren, mogen ze gezellig bij haar in bed slapen. Dan kletsen en lachen ze tot diep in de nacht.

Net zo lang tot ze écht moe zijn.

Tante Els laat vaak vieze scheetjes onder het dekbed.
Daar moet ze zelf altijd hard om lachen.

Probeer dan maar eens het dekbed strak dicht te houden,
zodat de geur niet kan ontsnappen!

Dan wappert ze opeens met het dekbed.

‘Gadverdamme, tante Els! Wat vies!’

Ze gillen dan van het lachen.
En tante lacht nog het hardst van allemaal.

Op de slaapkamer hangt er dan een lucht
alsof de boeren buiten aan het gieren zijn.

‘Poehhh!’

Yes! Eindelijk is het zover.
Isa en Finn mogen weer naar Troeladorp.

Ome Sjors en tante Els staan al op ze te wachten.

Eenmaal binnen in hun knusse huisje ruiken ze de warme
appeltaart die tante zelf heeft gebakken.

Mmm... lekker!

‘Als jullie even Bruno en Buddy uitlaten,
dan pak ik jullie koffers uit,’ zegt tante.

‘Daarna doen we gezellig een spelletje aan tafel
en eten we taart.’

Zo gezegd, zo gedaan.

‘En niet rennen, want Buddy heeft last van zijn oude pootjes!’

‘Als we niet mogen rennen, dan gaan we toch
gewoon huppelen?’, lacht Isa.

De honden genieten en huppelen vrolijk mee.

Een stukje verderop gaan Bruno en Buddy
een drolletje draaien in het gras.

‘Het lijkt wel een chocolade-softijsje!’ grapt Isa.

‘Ha, ha! Slagroom erop?’ vraagt Finn.

Ze huppelen vrolijk verder richting het Dinopark.

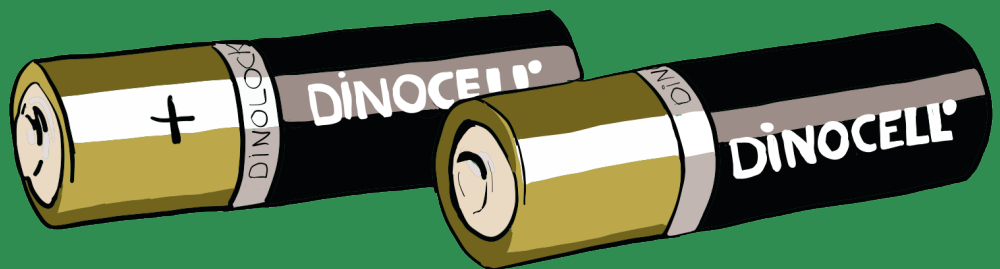
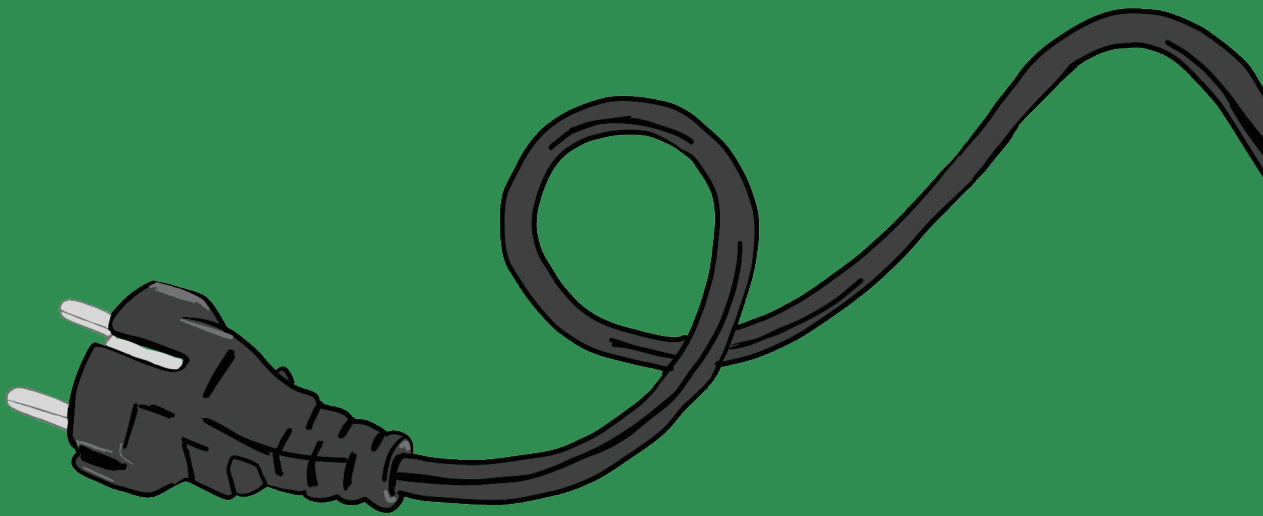
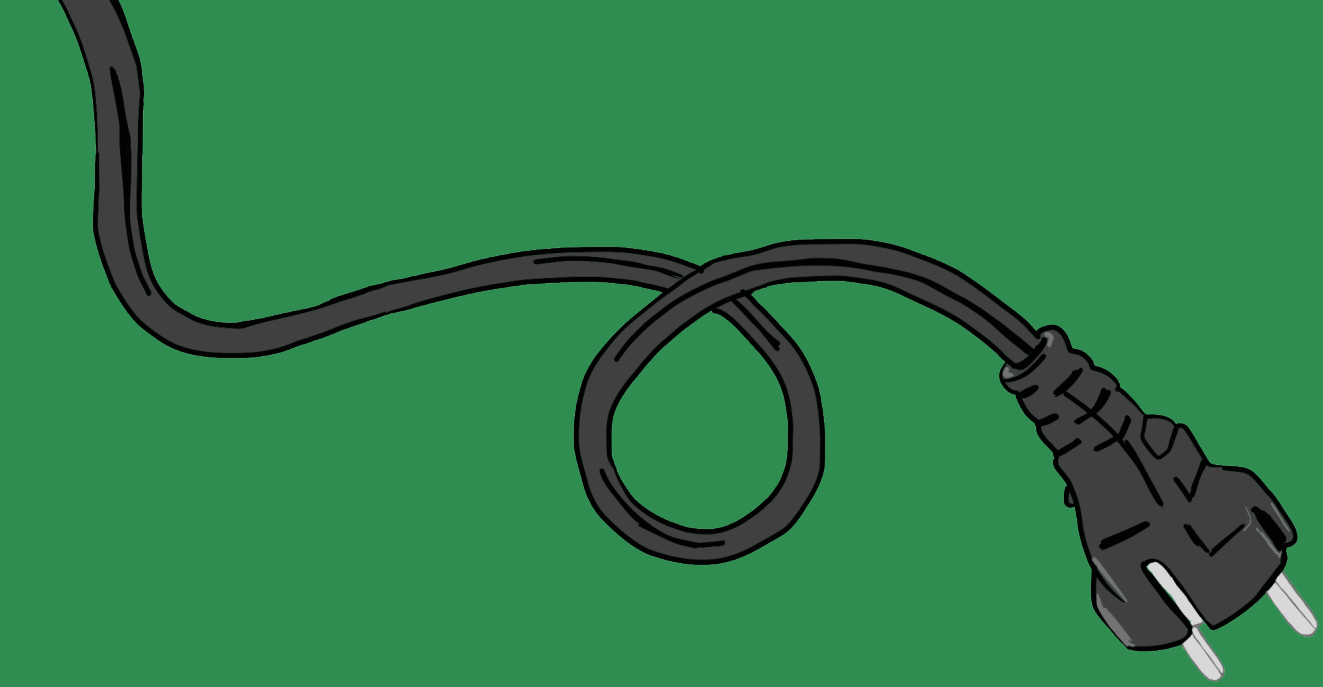
Vanaf het wandelpad kun je het hele park overzien.
Het staat vol met megagrote plastic dinosaurussen.

‘Net echt, hè?!’ zegt Finn.

Sommige kunnen bewegen en maken geluiden.

‘Daar zit vast een stekker aan,’ zegt Isa.

‘Ja, of er zitten grote batterijen in!’ roept Finn.

Als ze terug willen lopen, horen ze geritsel in de struiken.
'Hoor jij dat ook, Isa?' fluistert Finn.

'Zal het een bever zijn? Die komen hier vaak voor...
misschien wel hele grote!' griezelt Isa.

'Ik denk dat het een boef is!' brult Finn.
'He, jakkes! Hou eens op, engerd,' roept Isa boos.

'We gaan gewoon even kijken. We hebben tenslotte
waakhonden bij ons,' gniffelt Finn.

Ze sluipen dichterbij.

Het geritsel wordt harder...

Dan horen ze gegrom. Gesnik. Gesnotter.

En opeens...

Steekt een eng groot monster zijn kop uit de struiken.

